

К 792/Д 87

120000868566

РГИ ДАНАИЛОВ

СОЛУНСКИТЕ СЪЗАКЛЯТНИЦИ

трагедия

премиера на 23 февруари 1984 г.
от 19 ч. в операта

К 492/Д 87.

СОЛУНСКИТЕ СЪЗАКЛЯТНИЦИ

ПОСВЕЩАВАМЕ НА СЕДМИЯ НАЦИОНАЛЕН
ПРЕГЛЕД НА БЪЛГАРСКАТА
ДРАМА И ТЕАТЪР — 1984 г.

дебютна постановка
на младия режисьор-абсолвент на ВИТИЗ
СТОЯН КАМБАРЕВ

сценография
ВИОЛЕТА РАДКОВА

музикално оформление
МИХАИЛ ШИШКОВ

представлението се води от
МИЛКА БАЛИНОВА

текста следи
ГИНКА ЦАНКОВА

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА

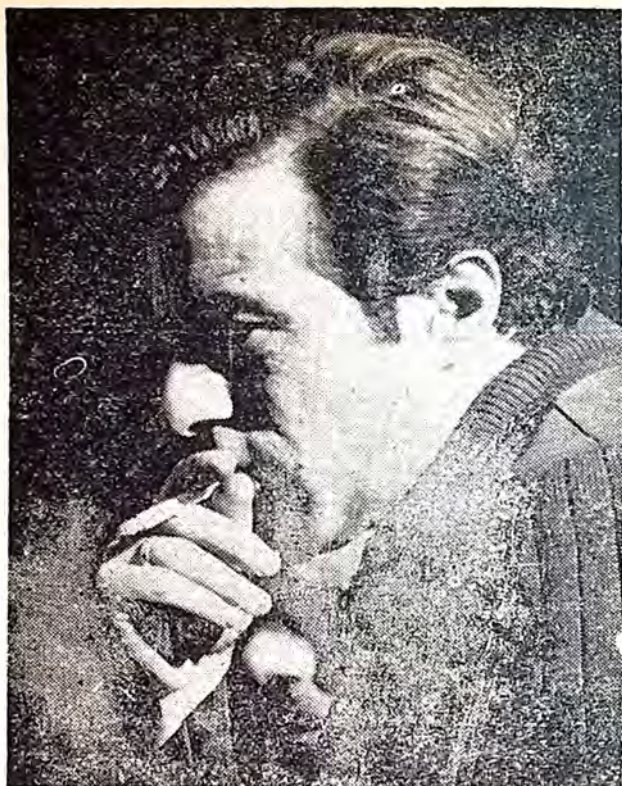
СТАРЕЦЪТ	МИНКО МИНКОВ заслужил артист
ИОРДАН ПОПИОРДАНОВ, наричан Орце	МАРИАН САВОВ
КОНСТАНТИН КИРКОВ	КОСЬО СТАНЕВ
ДИМИТЪР МЕЧЕВ	ЛЮБОМИР ФЪРКОВ
ПАВЕЛ ШАТЕВ	МИХАИЛ МИХАЙЛОВ
БОРИС САРАФОВ	КЛИМЕНТ МИХАЙЛОВ
ИВАН ГАРВАНОВ	ГЕОРГИ СТЕФАНОВ
ДЖЕМАЛ БЕИ	ДРАГОМИР СТОЙКОВ
Мистър ПИИТЪРС	ТРАЙКО НАЧЕВ
ЕМИЛИ ПИИТЪРС, негова дъщеря	ДАНИЕЛА ГОРАНОВА
РАДОСТИНА	БОЙКА ВЕЛКОВА
ЛЕЛЯТА	ЕЛЕНА СТЕФАНОВА народна артистка
АНА, кабаретна актриса	ГАЛИНА МИЛАНОВА
Човек за всичко	ЛЪЧЕЗАР ЯНЕВ

Събитията в пиесата са станали в първите години на нашия век в Женева и Солун. Разказът почива на факти, тълкуването им е свободно. От чисто драматургични съображения броят на действащите лица, участващи в солунските атентати е сведен до четири обобщени образа.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868566

ГЕОРГИ ДАНАИЛОВ

ГЕОРГИ ДАНАИЛОВ

е роден през 1936 година в София. Завършил е Физико-математическия факултет на Софийския университет. Работи като учител, началник на заводска лаборатория, преподавател във висшия Химико-технологически институт. За първи път печата разкази през 1960 година, а в съавторство с Васил Райков написва научно-фантастичната книга „Заклучената планета“. През 1970 година издава „Деца играят въвн“ — книга, отличена с награда от Съюза на българските писатели. През 1973 година излиза втората му самостоятелна книга под заглавие „При никого“. По двете си книги написва сценарии за игрални филми, които получават награди на редица наши и международни кинофестивали. Сценарист е също така на игралния филм „Хирурзи“ и др. В драматургията дебютира през 1974 година с пиесата „Краят остава за вас“, поставена и в Русенския театър от режисьора Петър Александров с художник Нейко Нейков. Същият екип осъществи постановка на пиесата и в Руския драматичен театър в Рига като един от многобройните резултати на творческо сътрудничество между двата театри. След „Краят остава за вас“, играна с успех у нас и в чужбина, Георги Данаилов написа и пиесите „Съдията и жълтата роза“, „Несериозна комедия“, но в непрекъснато растящото му драматургично майсторство особен етап са такива успешни пиеси като „Есента на един следовател“ и „Докле е младост“. След „Краят остава за вас“ и „Есента на един следовател“ Русенският театър предоставя на своите зрители нова възможност за среща с високоталантливия наш автор, този път в най-новата му творба „СОЛУНСКИТЕ СЪЗАКЛЯТНИЦИ“ — реквием за всички, които не са пожелали разцвета на младостта, смисъла и силите на живота си за свободата на родния кът, пред повелите на Родината, поне тъй, както ги разбират.

ОСВОБОДИТЕЛНИТЕ БОРБИ НА МАКЕДОНИЯ

Христо Силянов

Упрекваша се динамитарите — някои ги упрекуват и сега — загдето са извършили самоволно и ненавреме атентатите, въпреки увещанията и молбите на Централния комитет да отложат акцията си, за да остане тя като последен резерв на въстанието. Тоя упрек не е лишен от основание.

Но всичко, което би могло да се вмесни в укор на динамитарите, бледнее пред величието на техния дух. Тоя дух, който видимо се домогва само до страховити ефекти, чрез безогледно разрушение, е изпълнен със странен идеализъм и изтъкан от удивителни контрасти. През късия интервал до взрива първата грижа на Орцето е да спаси директора на банката и неговото семейство. Каква нравствена красота и колко човешко благородство има в тоя жест на суровия главатар! Тоя главатар, който преследвайки неотстъпно успеха в наченатото страшно дело, често тероризираше със своята брутална взискателност другарите си съзаклятници!

Друго нещо, което поразява, е съчетанието на тяхната революционна екзалтация, надминала точката на кипенето, с една воля тъй дресирана, че отбеляза почти свръхчовешки постижения.

Воля за титаническа работа в подземията, воля за смърт през време на акцията.

Смъртта се бавеше. Тя ги избягваше, като че ли нарочно, за да изпита твърдостта на своите рицари. Но за да се изпълни смъртния им завет, те я потърсиха сами: едни — като се изправиха дръзко пред турските куршуми, други — като се натъкнаха на войнишките ножове, трети — като устроиха бомбен взрив за собственото си тяло.

Така, те обезоръжиха всички критици и изкупили греха си за причинените страдания и за пролятата кръв на невинни хора.

Така, те изразиха накупелия благороден гняв на своята македонска родина и завещаха на сънародниците си най-дивния пример на самопожертвувателност.

НОВОТО ТЕАТРАЛНО ПОПЪЛНЕНИЕ

Постепенно, заедно с първата им поява на русенската сцена, вече ви представихме повечето от новите членове в колектива на Драматичен театър „Сава Огнянов“, постъпили в началото на настоящия сезон. Ето че пред нас сега са силуетите на последните четирима дебютанти и нека изразим надеждата, убедителната вяра, че тези нови млади хора същевременно ще допринесат за озониране и освежаване творческата палитра, атмосферата и авторитета на нашия театър, че ще бъдат достойни продължители на неговите най-хубави традиции, оцелели в превратностите и модите на времето, ще бъдат не по-малко всеотдайни на театъра от своите знаменити или редови предшественици. А с тези думи нека им отправим и нашето традиционно

„НА ДОБЪР ЧАС!“

СТОЯН КАМБАРЕВ

режисьор

Групата абсолвенти на ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“, която тази година постъпва в театъра, се оглавява от режисьора Стоян Камбарев. Той има твърде младежки вид, но още първите контакти ни уверяват, че пред нас е човек със зряло и оригинално мислене, с оформящ се жизнен опит.

Роден през 1953 година в Пловдив и завършил Техникума по електротехника „Ленин“ в родния си град, Камбарев отначало се насочва към висше образование по първоначалната си специалност и постъпва във ВМЕИ — София

През цялото време на следването си обаче у него не може да остане потисната любовта към театралното изкуство и той отделя твърде много време за самодейността, участва активно като актьор и асистент на режисьора Любомир Дековски в студентския театър „СУ 113“. След дипломирането си като електроинженер той кандидатствува в театралния институт и веднага бива приет.

Стоян Камбарев завърши ВИТИЗ тази година в класа на доцент Димитрина Гюрова, вече приключи стажа си при з. а. Крикор Азарян и сега ни предлага своята първа, дебютна постановка, началната си среща с професионалното творчество на сцена. Сега в практиката ще се попълнят нашите досегашни впечатления, създадени не само от личния досег, но и от изявите на младия режисьор на сцената на Учебния театър при ВИТИЗ, където той не само е бил асистент-режисьор на постановките „Уестсайска история“ на Лорънс и „Нова година по стар стил“ на Рошчин, но изпълнява и ролите на Беби Джон и Студента.

Изпитна работа на младия режисьор в IV курс е драмата на А. Н. Островски „Буря“ — едно твърде сложно и многообхватно произведение. Същевременно със следването си Камбарев активно работи като асистент-режисьор на з. а. Христо Кръчмаров в Ботевградския театър — „Стъклената менажерия“ от Тенеси Уилямс, на з. а. Димитрина Гюрова в Театъра на народната армия — „Дивата патица“ от Ибсен и в Българската телевизия — „Покана от Париж“ на Панчо Панчев, на з. а. Крикор Азарян в Театъра на армията — „Денят, в който Мери Шели среща Шерлът Бронте“ на Е. Мане.

Младият режисьор вече дебютира в нашия театър с най-новата пиеса на известния наш драматург Георги Да-
наилов „Солунските съзаклятници“ и несъмнено ни кара да
вярваме в най-оптимистичните перспективи на неговото да-
рование.

ДАНИЕЛА ГОРАНОВА

актриса

Даниела Горанова е млада актриса с едва тригодишен артистично-сценичен стаж. Родена в гр. Станке Димитров, завършва средното си образование през 1976 година в София и ВИТИЗ — през 1980 година в класа по актьорско майсторство на з. а. Крикор Азарян.

На сцената на Учебния театър при ВИТИЗ работи три роли в спектакли освен на Азарян, също така и на режисьорите Елена Цикова и Иван Добчев. Това са Виола от „Два-

найсета нощ“ на Шекспир, Ирина от „Дъв на дими нѣтци“ на Вампилов и Ундертон от „Баня“ на Маяковски — както се вижда коренно противоположни по характеристика и жанр задачи.

По разпределение бива назначена във Видинския драматичен театър, където бързо се налага като силна и разнообразна актриса. До такива драматични образи като Хевъли от „Сладката птица на младостта“ от Тенеси Уилямс и Тамара от „Борислав“ на Иван Вазов, тя реди игриви и свежи комедийни изяви като Бонка от „Приказка за калпаците“ на Панчо Панчев и Смералдина от „Слуга на двама господари“ на Голдони. Впечатляващи са нейните работи в Мими от „Разбойник“ на Карел Чапек, Люба от „Фантазиите на Фарятнев“ на Ала Соколова, Боряна от едноименната творба на Йордан Йовков или пък Елена Попова от „Мечка“ на Чехов. Даниела Горанова е актриса с умение да бъде различна, да бъде нова и интересна, привлекателна и изразителна, макар и винаги запазваща стилистическите и жанрови рамки на автора. Тези свои качества тя е съумяла да развие след ВИТИЗ и на сцената на Видинския театър, където е работила с режисьори като н. а. Андрей Чапразов и Никола Петков, по-младите Георги Попов и Димо Дешев и др. Тогава никак не бива да се изненадваме, че тя, заедно със съпруга си — младият актьор Любомир Фърков, бързо са станали любимци на видинската публика. Защото зрителят както никой друг усеща веднага

непосредствената, пълна всеотдайност на актьора и го възнаграждава по най-прекия и нелицеприятен начин — с признанието. Нека се надяваме, че Даниела ще спечели и любовта на русенските зрители, тяхната привързаност и уважение.

ДРАГОМИР СТОЙКОВ

актьор

Младият актьор Драгомир Стойков е роден през 1957 година в Русе, завършил е Техникума по строителство и архитектура в родния си град. След завършване на военното си обучение кандидатствува във Висшия театрален институт и бива приет в класа по актьорско майсторство на доцент Димитрина Гюрова. Завърши ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“ през 1983 година и получи разпределение, поканен от ръководството на нашия театър.

На сцената на Учебния театър при ВИТИЗ той се изявява активно, показал бързо и стремително развитие.

Играе Тони в „Уестсайдска история“ на Лорънс, а също и ролята на Индио във втори състав, Гоша и Студента в „Нова година по стар стил“ на Рошчин. Може би най-неочакваното му и категорично проявление е Марин от „Лодка в гората“ в „Триптих“ на Хайтов.

В сп. „Театър“, бр. 7 от 1983 година доцент Снежина Панова като споделя наблюденията си върху творчеството на абсолвентите при ВИТИЗ, изказва едно предпочитание към Драгомир Стойков, в ролята на Марин от „Лодка в гората“ пред другия млад изпълнител на тази роля. И като подчертава неговия интересен, съдържателен репертоар за годината, пише: „Той е актьор, който започва с една неутралност към образа, който сякаш търси тона и жеста. Попаднал в тях, вече разкрива възможности за изграждането му, органика. Макар че не е много разнообразен в средствата, което вярвам ще дойде с опита и времето, той остава в съзнанието ни със своята непретенциозност и искреност“.

Драгомир Стойков е млад актьор с много подкупваща чистота. Той е от онези артисти, които могат да отстояват с мъжествена сила положителния граждански идеал, на които вярваме, когато проявят своя нравствен максимализъм и човешки добродетели. И в това отношение той несъмнено бързо ще спечели своите почитатели и приятели.

МАРИАН САВОВ

актьор

Другият млад абсолвент-актьор от ВИТИЗ Мариан Савов, е роден през 1957 година също в Русе, завършил е Математическата гимназия „Баба Тонка“. Завършил е ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“ в класа по актьорско майсторство на доц. Димитрина Гюрова и участва в същите спектакли на Учебния театър, както и колегите си: в „Нова година по стар стил“ играе Пьотър Полуорлов и Студента, в „Уестсайдска история“ е Бернардо и Барут, в „Триптих“ на Хайтов играе Зоотехника в „Кучета“.

Ето какво пише в горесцитираната статия в сп. „Театър“ доц. Снежина Панова относно нашия млад колега: „Специално трябва да отбележим изпълнението на Мариан Савов в образа на Зоотехника („Кучета“). Това е един от най-ярките, от най-изявените актьори на завършващия випуск. Той се откроява със способността си графично да дава то-

чен рисунък на всяка своя роля, дори в образи, които носят по-типологичен характер. Савов винаги съумява да открие нещо индивидуално, оригинално. Така в Зоотехника той подчертава духовната ограниченост на героя, намерила израз в еднообразните, отсечени, полуавтоматизирани жестове, в интонацията, в мимиката. И в Бернардо от „Уестсайдска история“ той показва способността си да се движи с лекота в границите на образа, да дава неочаквани и силни оценки за него, да бъде театрален и ефектен, без да скрива темперамента си.“

Това са думи, които всеки опитен актьор би прочел за себе си с най-голяма радост. Толкова по-задължаващи са те за един едва пристъпващ на професионална сцена дебютант. Но колегите на Мариан Савов са вече убедени в неговите хубави актьорски възможности и очакват техните проявления на русенската сцена.

Главен художествен ръководител и директор
АТАНАС БОЯДЖИЕВ — театровед

Главен режисьор
СЛАВИ ШКАРОВ, заслужил артист

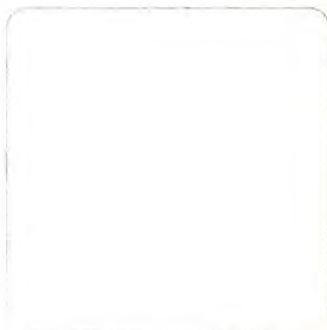
Завеждащ литературно бюро
ВАСИЛЕН ВАСЕВ — театровед

Режисьори
ДУШКО ДОБРЕВ
СТОЯН КАМБАРЕВ

Главен художник
ВИОЛЕТА РАДКОВА

Художник-проектант
ИВАН ПОПОВ

Художник по рекламата
ДИМИТЪР ГИЛЕВ

Технически сътрудници:

завеждащ постановъчната част — Петър Гузелски, художник-изпълнители — Цанко Цанев и Иван Памуков, ръководител „Организация и реклама“ — Дора Ковачева, ръководител на художествено осветление — Георги Харалампиев, завеждащ звуково оформление — Цвятко Ячев, театър-майстори — Кънчо Начев и Минчо Рачев, тапицерско ателие — Йордан Петров, завеждащ театрален реквизит — Васил Сапунджиев, шивашко ателие — Мария Бурова и Маньо Манев, железарско ателие — Исмаил Мехмедов, дърводелско ателие — Ангел Ганев, грим и перуки — Гинка Ангелова и Димитричка Тодорова, завеждащи театрален гардероб — Христина Балинова и Мария Луканова.